

د افغانستان اسلامي امارت
د ارشاد، حج او اوقافو وزارت
د مساجدو د ارشاد او انسجام ریاست
د ارشاد او دعوت آمریت
د خطبو د تنظیم عمومي مدیریت

د جمعي د خطبي لارښود مورخ: ۱۴۴۳/۶/۲۴ هجري قمری مطابق ۱۴۰۰/۱۱/۸ هجري شمسی

د اسلامي ټولني ځانگړتياوي

الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين ولا عدوان إلا على الظالمين والحمد لله الذي أرسل الرسل و أنزل الكتب ليحق الحق ويبطل الباطل ولو كره المجرمون، وأشهد أن لا إله إلا الله من اعتصم به حماه ووفاه ومن أعرض عنه وعصاه أهلكه وأرداه، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله الذي بلغ الرسالة وأدى الأمانة ونصح الأمة وجاهد في الله حق جهاده فمن أطاعه فقد اهتدى و من عصى فقد ضل وغوى، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه وسلم اجمعين. اما بعد:

هره ټولنه ځان ته څه ځانگړتياوي لري خو اسلامي ټولنه داسې ځانگړتياوي لري چې د نړۍ په نورو بشري ټولنو کې نه پيدا کيږي؛ ځکه اسلامي ټولنه هغه ټولنه ده چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ددې ټولني داساس ډبره په خپلو مبارکو لاسونو کينسودې ده او د مکې څخه مدېني منورې ته دهجرت پر مهال يې د اسلامي ټولني اصول او مقاصد خلکو ته په عمل کې پياده کړل چې په حقيقت کې اسلامي ټولنه د خلکو د حقه حقوقو ساتندويه ټولنه ده. په قرآن کریم او د پيغمبر صلى الله عليه وسلم په سنتو کې او د صحابه کرامو په سيرت کې داسلامي ټولني ځانگړتيا وي بيان شوي دي چې که چيرې مونږ ورته متوجه شو او په خپل ژوند کې يې عملي کړو ددنیا او آخرت نيکۍ او خوښي به مو برخه شي. د اسلامي ټولني ځانگړتياوي بي شميره ده، ځيني يې په لاندې ډول دي:

۱- اسلامي ټولنه پر ايمان ولاړه ټولنه ده:

ددې معنا داده چې اسلامي هغه ټولنه ده چې وکړي يې پر الله تعالى کلک ايمان او باور لري او دا لويه نيکبختي بولي او د ژوند په ټولو کړنو کې ځان په شريعت مکلف گڼي او په دې عقیده لري چې الله تعالى رزق ورکونکی، مدبر، او پرهرڅه قادر ذات دی او عزت او ذلت دالله تعالى په لاس دی او ټول مخلوق الله تعالى ته محتاج دي او مونږ دالله تعالى عبادت کوو او دهغه حکمونو ته تابع يو.

الله تعالى په سورت الانعام کې فرمايلي دي: (ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ). الانعام: (۱۰۲)

دا هغه ځانگړتيا ده چې په نورو ټولنو کې شتون نه لري په نورو ټولنو کې څوک د واحد ذات په عبادت او بندگۍ باور نه لري بلکې ډول ډول مفکورې په کې شته او څوک په چا کار نلري چې په داسې ټولنو کې هيڅ اطمینان او روحي ارامي نه وي.

په اسلامي ټولنه کې ايمان د ژوند په ټولو برخو کې رغنده رول لري، فردي او ټولنيز او معاملات د ايمان په تله تلل کيږي.

۲- اسلامي ټولنه په ديني ورورگلوۍ سره تړلی ده:

اسلامي ټولني افراد يو له بل سره د ايمان په رسۍ تړل شوي دي او په خپلو منځو کې لکه د سکه ورونو په څير مينه، محبت لري او يو له بل څخه ځان جدا نه گڼي ځکه چې اسلام هر ډول تفرقه او بي اتفاقي حرامه کړې ده. الله تعالى په سورت الروم کې فرمايي: (وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ • مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ) الروم: (۳۲)

هدما راز الله تعالى په يووالي امر كړی دی او فرمايلي يې دي: { وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ فُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ } (آل عمران: ۱۰۳)

كله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم مديني منوري ته ورسیده د مسلمانانو ترمنځ يې د اسلامي ورورگلوۍ پيمان وتړلو ترڅو هغه كيني او دښمنۍ چې د جاهليت له زمانې را پاتې وي له منځه لاړی شي او هماغه ؤ چې ټول مسلمانان يو له بل سره وتړل شو او ټولي كيني په ورورگلوۍ تبديل شوی.

هدما راز په اسلامي ټولنه كې كورنۍ شتون لري چېرته چې پلار ، مور ، وروڼه او خويندې په كې را ټول وي او يو له بل سره د ژوند په كارونو كې مرسته او همكاري كوي، مور او پلار د اولادونو سالمه تربيه كوي او اولادونه د مور ، پلار او د كورنۍ د مشرانو قدر او درناوی كوي. برعكس په موجوده ټولنو كې داسې غښتلۍ كورنۍ شتون نه لري؛ بلكې د كورنۍ غړي د موقت وخت لپاره يو له بل سره موجود وي.

۳- اسلامي ټولنه همكاره او مهربانه ټولنه ده:

د نورو ټولنو په نسبت د اسلامي ټولني يوه ځانگړتيا داده چې په اسلامي ټولنه كې مهرباني، ايثار، فداكاري، محبت او مينه موجوده وي، چې دا ځانگړتيا په نورو ټولنو كې شتون نه لري. دا ځكه چې داسلامي ټولني اصول او قواعد الله تعالى تاسيس كړی دي او داسلامي ټولني وگړو ته يې امر كړی دی چې يو له بل سره مرسته وكړی، د يتيم پالنه وكړی، د فقير او بيوزله سره مرسته وكړی، كونډې او اسير سره همكاري وكړی او په خپلو منځو كې مهربانه، مينه ناك اوسئ؛ ترڅو ژوند مو ښكلی شي او په خپلو منځو كې يو پر بل ظلم مه كوی.

الله عزوجل فرمايلي دي: { وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ } المائدة: (۲)

الله تعالى فرمايلي دي: { مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ } الفتح: (۲۹)

په يو قدسي حديث كې رازي الله تعالى فرمايل دي: (يَا عِبَادِي اِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا، فَلَا تَظَالَمُوا) متفق عليه

هدما راز پيغمبر عليه السلام د اسلامي ټولني وگړي هڅولي چې په خپلو منځو كې له مهرباني ، دوستۍ او احترام څخه كار واخلي. په يو حديث كې شريف كې راځي: « مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيَعْرِفْ حَقَّ كَبِيرِنَا فَلَيْسَ مِنَّا ». سنن أبي داود-ن

ترجمه: څوك چې زموږ په كوچنيانو رحم نه كوي او زموږ او دمشرانو حق نه پيژني زموږ له ډلې څخه نه دی.

په يو بل حديث شريف كې راغلي دي: (المُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ، وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً، فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). متفق عليه

ترجمه: يو مسلمان د بل مسلمان ورور دی، ظلم دي ورباندي نه كوي او دښمن ته دي نه سپاري. څوك چې د مسلمان ورور په حاجت كې وي الله تعالى به دده حاجتونه پوره كړي او چاچي د مسلمان څخه يوه سختي لری كړه الله تعالى به دده څخه د قيامت سختياني لری كړي او چاچي په مسلمان باندي پرده واچوله په آخرت كې به الله تعالى په ده باندي پرده واچوي.

امام ابن بطال د بخاری په شرح كې ليكلي دي: (فی هذه الأحاديث الحض على استعمال الرحمة للخلق كلهم كافرهم ومؤمنهم ولجميع البهائم والرفق بها). شرح صحيح البخاری -

ترجمه: په دې حدیثونو کې هڅونه ده دې ته چې په ټولو مخلوق باندې باید رحم وشي ، کافر باندې ، مؤمن باندې او په ټولو حیواناتو باندې هم باید مهرباني وشي.

۴- اسلامي ټولنه له هر ډول اخلاقي پستیو څخه پاکه ټولنه ده:

اسلامي ټولنه په عالي اخلاقو سمباله ټولنه ده چې هیڅ ډول ناکاره او پست اخلاق په کې ځای نه لري. په اسلامي ټولنه کې هر هغه کار چې داسلامي شریعت سره په ټکر کې وي او یا یې سالم فطرت نه مني ځای نه لري لکه: زنا ، بي حجابي، د بیگانه بڼو او نرانو ترمنځ مختلط ژوند، د بڼو او نارینه له خوا یو له بل سره مشابهت کول، د فسق کارونه کول، نا محرمو بڼو ته کتل، پرته له محرمه سفر کول، د شرابو او نورو نشه یي توکو استعمال، د لهو ولعب کړنې، د حیواناتو جنګول او مارغانو تحریشول او داسې نور.

الله جل جلاله فرمایلي دي: {وَلَا تَقْرُبُوا الزَّانَا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا} الاسراء: (۳۲)

همدا راز الله تعالی له ټولو بدو کړنو او ویناو څخه د اسلامي ټولني وګړي منع کړي دي. {وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ} الانعام: (۱۵۱)

پیغمبر علیه السلام فرمایلي دي: (مَا مِنْ أَحَدٍ أَغْيِرُ مِنَ اللَّهِ، مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ).

صحيح البخاري-نسخة طوق النجا

ترجمه: هیڅوک له الله تعالی زیات غیرتي نشته د همدې وجه نه یې بدکارونه حرام کړي دي که هغه بڼکاره دی او که پټ.

۵- اسلامي ټولنه د امن ټولنه ده:

امن او امنیت د ژوند ضرورت دی او پرته له امنیت څخه ژوند مشکل دی . اسلامي ټولنه د امن ټولنه ده او په اسلامي ټولني خلک ټول د روحي او جسمي امنیت، اطمینان او سکون څخه برخمن دي.

په اسلامي ټولنه کې د خلکو ځان، مال، عقل او ناموس د هر ډول تیري څخه مصئون دی.

پیغمبر علیه السلام فرمایلي دي: (الْمُؤْمِنُ مِنْ أَمْنِهِ النَّاسُ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ). سنن الترمذی

ترجمه: کامل مؤمن هغه دی چې خلک یې د خپلو ځانونو او مالونو په اړه امین وګڼي.

په یو بل حدیث شریف کې پیغمبر علیه السلام فرمایلي دي: (خَيْرُكُمْ مَنْ يُرْجَى خَيْرُهُ وَيُؤْمَنُ شَرُّهُ وَشَرُّكُمْ مَنْ لَا يُرْجَى خَيْرُهُ وَلَا يُؤْمَنُ شَرُّهُ) مسند أحمد – الرسالة

ترجمه: په تاسو کې غوره هغه څوک دی چې د خیر امید ورڅخه کیږي او له شر څخه یې خلک په امن کې وي او تاسو کې بد هغه څوک دی چې د خیر امید ورڅخه نه کیږي او له شر څخه یې خلک په امن کې نه وي.

۶- یو بل ته په نیکی امر کول او له بدیو څخه منع کول:

اسلامي ټولنه په نورو ټولنو ددې امله غوره ده چې په اسلامي ټولنه کې د ټولني څخه د مرضونو، د اخلاقي فسادونو او جرومونو د کمولو په هدف ددې ټولني افراد د خیر غوښتونکي په پار یو بل ته په نیکیو نصیحت کوي او له بدیو یې را ګرځوي چې دا ځانګړتیا یواځې د اسلامي ټولني ده.

الله تعالی فرمایلي دي: {كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ} آل عمران: (۱۱۰)

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ) رواه مسلم .

ترجمه: څوک چې یو منکر وويني هغه دې په لاس سره منع کړي که چیرې دايې په توان کې نه وي هغه منکر دی په ژبه باندې منع کړي که چیرې دا یې په توان کې نه وي په زړه کې دی هغه بد وګڼي او دا ترټولو کمزوری ایمان دی.

۷- اسلامي ٽولنه دجهاد او مبارزي ٽولنه ده:

داسلامي ٽولني ځانگړتيا داده چې اسلامي ٽولنه د الله تعالى په لاره کې د جهاد او مبارزي مسؤليت په غاړه لري. ددې ٽولني په شرطونو پوره کسان بايد هر وخت ددې اراده ولري چې د اړتيا په صورت کې د کفارو سره د مسلح جهاد او مقابلي لپاره آماده وي او په دې نيت سره يې لوی اجر ور په برخه کيږي. الله تعالى فرمايلي دي: {كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ} البقرة: (۲۱۶)

۸- دسختو او مشقت باره حکمونو څخه خالي:

اسلامي ټولنه ، هغه ټولنه ده چې ددې ټولني له زمي څخه الله تعالى هغه طاقت پرسا او له مشقت ډک حکمونه لري دي چې په تيرو امتونو باندې مقرر و. الله تعالى فرمايلي دي: {يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ} البقرة: (۱۸۵) په يو بل آيت کې فرمايي: {وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمُ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ} الحج: (۷۸)

۹- اسلامي ټولنه هيڅکله د گناه په کار باندې نه راجمع کيږي:

د اسلامي ټولني په ځانگړتياو کې دا هم ده چې اسلامي ټولنه هيڅکله په داسې کار باندې اتفاق نه کوي چې هغه د معصيت او گناه کار وي او الله تعالى اسلامي ټولنه دداسې خطا څخه ساتلي ده. په يو روايت کې چې امام حاکم روايت کړی دی راځي: «لَا يَجْمَعُ اللَّهُ أُمَّتِي عَلَى الضَّلَالَةِ أَبَدًا» المستدرک ترجمه: الله تعالى زما امت هيڅکله په گمراهي نه جمع کوي.

۱۰- اسلامي ټولنه ميانه رو او معتدله ټولنه ده:

د اسلامي ټولني له ځانگړتياو څخه دا هم ده چې اسلامي ټولنه وسط ، ميانه رو او معتدله ټولنه ده . دا دالله تعالى حکم دی چې عدالت په ټولنه کې پياده کړی او د اسلامي ټولني وگړي يې مکلف کړي دي ترڅو عادل او ميانه رو اوسبيږي. الله عزوجل فرمايلي دي: { وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا} البقرة: (۱۴۳)

اسلامي ټولنه د نورو ټولنو په شان نه ده چې يا خو د الله تعالى له وجود څخه منکر وي او يا هم د زياتو خدايانو او الهه و منونکي وي؛ بلکې اسلامي ټولنه د قرآن کریم د هداياتو او د پيغمبرانو عليهم السلام ددعوت په اساس ددې کون خالق يو گڼي او هغه واحد لاشريک ذات گڼي. همداراز د اسلامي ټولني ټول معتقدات ، عبادات او معاملات، شخصي او اجتماعي کارونه د افراط او تفريط څخه خالي دي. همدا وجه ده چې اسلامي حکمونه د هر وخت، زمان او هرډول شرائطو کې د تطبيق وړ دي او د هر وخت سره سمون خوري.

رسول الله صلی الله عليه وسلم په يو حديث شريف کې فرمايلي دي: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا كُفْرًا وَأَعْلُو فِي الدِّينِ ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُو فِي الدِّينِ). سنن ابن ماجه

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته